

левской, Киевской, Подольской, Волынской, Минской, Виленской, Гродненской и области Белостокской, согласно Положенію о распорядкѣ воинской ихъ повинности и распорядительному Указу, вмѣстѣ съ симъ Правительствующему Сенату даному.

Господину Военному Министру.

Манифестомъ, сего числа изданнымъ, предначинивъ въ нынѣшнемъ году въ Сѣверной полосѣ Государства наборъ, съ тысячи душъ по шести рекрутъ, Повелѣваю вамъ сдѣлать по сему предмету слѣдующія по Военной части распоряженія:

1) Рекрутъ, по сему набору собрать должествующихъ, распределить въ войска, сообразно даннымъ уже вамъ на сей предметъ повелѣніямъ; и

2) По предмету обмундированія рекрутъ руководствоваться правилами, для сего существующими.

На подлинныхъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Зам. Фишбахъ въ Шлезин.
2-го Юля 1838 года.

— По представленію Совѣта С. Петербургскаго Женскаго Патріотическаго Общества, Государыня Императрица Высочайше утвердить соизволила въ званія Дѣйствительныхъ Членовъ Общества: Княгиню Елисавету Павловну *Салтыкову* и Графиню Анну Сергѣевну *Шереметеву* съ предоставленіемъ вѣдѣнію первой, 4-й Адмиралтейской и послѣдней, Нарвской школы.

Ея Императорскому Величеству благоугодно было уволить отъ званія Дѣйствительнаго Члена Александру Васильеву *Сенявину* и Помощницы онаго Александру Петровну *Потанову*, съ оставленіемъ ихъ въ званія Почетныхъ Членовъ.

Въ званія Помощницъ Дѣйствительныхъ Членовъ Высочайше утверждены: Княгиня Аделаида Павловна *Голыцина* Помощницею Княгини Елисаветы Павловны *Салтыковой*; Варвара Павловна *Шереметева* Помощницею Графини Анны Сергѣевны *Шереметевой* и Княгиня Любовь Петровна *Голыцина*.

По засвидѣтельствованію Совѣта объ отличныхъ трудахъ и усердіи Правителя дѣлъ Общества Коллежскаго Совѣтника *Бруна* и Казначея онаго Надворнаго Совѣтника *Веселкова*, Государыня Императрица Всемилостивѣйше соизволила пожаловать *Бруну* брилліантовый перстень, *Веселкову* золотую табакерку съ живописью.

Капельмейстеръ *Кавосъ* и дирижеръ музыки *Ромберъ* въ тоже время удостоились получить отъ Монаршихъ щедротъ Ея Императорскаго Величества золотыя табакерки въ награду за труды, понесенныя ими во время концерта, бывшаго въ нынѣшнемъ году въ пользу заведенія Женскаго Патріотическаго Общества.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Высочайше соизволилъ утвердить Тайнаго Совѣтника *Неболсина* Членомъ Попечительнаго Совѣта Заведенія Общественнаго Призрѣнія въ Москвѣ. (Спб. В.)

— Въ Именномъ Его Императорскаго Величества Высочайшемъ указѣ, данномъ Правительствующему Сенату въ 4-й день минушаго Юля за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, изображено:

„Въ 1834 лоду предварительно одобрены были Нами подробныя правила для учащихъ въ Дерптскомъ Университетѣ въ видѣ опыта, на три года.

„Усмотрѣвъ нынѣ изъ представленія Министра Народнаго Просвѣщенія, что правила сіи найдены, въ дѣйствительномъ ихъ примѣненіи, полезными, и въ немногихъ только статьяхъ потребовали дополненія или измѣненія, Мы признали за благо проектъ означенныхъ правилъ, Министромъ представленный и въ Государственномъ Совѣтѣ разсмотрѣнный, утвердить окончательно, и, препроводя за тѣмъ правила сіи въ Правительствующій Сенатъ, Повелѣваемъ къ приведенію оныхъ въ исполненіе сдѣлать надлежащее распоряженіе.“ (С. В. N. 31).

— Совѣтъ Императорскаго Человѣколюбиваго Общества во изъявленіе признательности симъ извѣщаетъ о поступившихъ пожертвованіяхъ: отъ С. Петербургскаго 3-й гильдіи купца *Алексія Сироткина* въ пользу воспитательнаго заведенія сиротъ женскаго пола, матеріаловъ для теплой одежды на 20-ть дѣвицъ, цѣною на 500 р.; отъ помѣщика Минской Губерніи Мозырскаго уезда *Иосифа Козарина* 600 р. серебромъ, съ обязательствомъ вносить на оныя по 5 процентовъ ежегодно Слуцкому Попечительному Комитету о бѣдныхъ до востребованія капитала, и отъ неизвѣстнаго одиного полумилліона въ пользу бѣднаго семейства или лица преимущественно изъ слѣпыхъ. Сверхъ того поступилъ въ кассу Совѣта капиталъ умершей Дѣйствительной Статской Совѣтницы

Вотынской, Миńskiej, Виленской, Гродзенской и Облуду Бѣлостокскаго; стосownie до Уставу о розкладзѣ војсковей ихъ повинности и розрѣдзѣющаго Указу, wraz z niniejszymъ Rzѣdzącemu Senatowi danego.

Do Pana Ministra Wojny.

„Manifestem, dnia dzisiejszego wydanym, naznaczuwszy na rok bieżący w północnym pasie Cesarstwa zaciąg po sześciu rekrutów z tysiąca dusz, Rozkazuję wam uczynić w tej mierze następane w wydziale wojskowym rozporządzenia:

1) Rekrutów, nabrać się z tego zaciągu mających, rozdzielić do wojsk, stosownie do danych już wam w tym przedmiocie rozkazów, i

2) Względnie umundurowania rekrutów, trzymać się istnących na to prawideł.“

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

Zamek Fischbach, w Szląsku.
2-go Lipca 1838 roku.

Po przedstawieniu Rady S. Petersburgskiego Patryotycznego Towarzystwa Dam, CESARZOWA JEJ MOŚĆ Najwyżej utwierdzić raczyła w nazwaniu Rzeczywistych Członków Towarzystwa: Xiężnę Elżbietę Pawłównę *Saltykową* i Hrabinę Annę Siergiejewną *Szeremietewą* z zostawieniem pod wiedzą pierwszej, 4-tej Admiralicynnej, a ostatniej, Narwskiej szkoły.

NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWEJ JEJ MOŚCI podobało się uwolnić od nazwania Rzeczywistego Członka Alexandrę Wasiljewną *Sieniawinową* i jej pomocnicę Alexandrę Pietrownę *Potapową*, z zostawieniem ich w nazwaniu Członków Honorowych.

W nazwaniu Pomocnic Rzeczywistych Członków Najwyżej utwierdzone: Xiężna Adelaida Pawłówna *Golicynowa*, Pomocnicą Xiężny Elżbiety Pawłówny *Saltykowej*; Barbara Pawłówna *Szeremietewa* Pomocnicą Hrabiny Anny Siergiejewny *Szeremietewej* i Xiężna Lubow Pietrowna *Golicynowa*.

Na zaświadczenie Rady o odznaczających się pracach i gorliwości Rzeczywistych Członków Towarzystwa Radcy Kollegialnego *Bruna* i jego Podskarbnego Radcy Dworu *Wiesielkowa*, CESARZOWA JEJ MOŚĆ Najjaśniej raczyła udarować *Bruna* brylantowym pierścieniem, *Wiesielkowa* złotą tabakierę z malowidłem.

Kapelmistrz *Kawos* i dyrygujący muzyką *Romberg* w tymże czasie mieli szczęście otrzymać z Mонарskiej szczodrobliwości NAJJAŚNIEJSZEJ PANI złote tabakiery w nagrodę za prace, poniesione przez nich w czasie koncertu, byłego w roku terażniejszym na rzecz zakładu Patryotycznego Towarzystwa Dam.

— CESARZ JEJ MOŚĆ, po najuniżeńszem przełożeniu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, Najwyżej raczył utwierdzić Radcę Tajnego *Niebolcina* Członkiem Opiekunczej Rady Zakładów Powszechnego Opatrzania w Moskwie. (G.S.P.)

— W Imiennym JEJ CESARSKIEJ MOŚCI Najwyższym Ukazie, danym Rzeczywistemu Senatowi w dniu 4-m zeszłego Czerwca z Własnoręcznym JEJ CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, wyrażono:

„W roku 1834 poprzednio utwierdzone były przez Nas szczegółowe prawidła dla uczących się w Uniwersytecie Dorpackim w kształcie doświadczenia, na trzy lata.

„Dostrzegłszy teraz z przedstawienia Ministra Narodowego Oświecenia, że prawidła te znalezione, w rzeczywistości ich zastowaniu, pożytecznymi, i w niewielu tylko artykułach potrzebowały dopełnienia albo odmiany, uznaliśmy za dobrą: projekt pomiecionych prawideł, przez Ministerium przedstawiony, i na Radzie Państwa rozpatrzone, utwierdzić ostatecznie, i przesyłając zatem prawidła te do Rzeczywistego Senatu, Rozkazujemy dla przyprowadzenia ich do wypełnienia uczynić należyte rozporządzenie.“ (G. S. N. 31).

— Rada CESARSKIEGO Towarzystwa Człokolubnego dla oświadczenia wdzięczności przez niniejsze obwieszcza o uczynionych ofiarach przez S. Petersburgskiego 3-jej gildy kupca *Alexego Sirotnina* na rzecz zakładu wychowania sierot płci żeńskiej, materyatów na zimową odzież dla 20-tu dziewcząt ceną na 500 r.; przez obywatela Gubernii Mińskiej powiatu Mозырского *Józefa Kozaryna* 600 r. srebrem, z obowiązkiem opłacania corocznie po pięć procentów od tej summy Stuckiemu Komitetowi Opieki ubogich do czasu zapotrębowania kapitału, i przez niewiadomego jeden półmilyon na rzecz ubogiej rodziny albo osoby szczególnie ze ślepych. Nadto, wpłynął do kassy Rady kapitał zmarłej Rzeczywistej Radczyni Stanu *Galachowej* 12,000 rubli, dla rozdania z procentów ubogim rodzinom, podług jej na-

цы *Галаховой* 12,000 руб. для раздачи ихъ процентовъ бѣднымъ семействамъ, по назначенію ея пенсій.

(Спб. В.)

Варшава, 20-го Іюля.

12 (24) и 14 (26) Іюля, происходило публичное испытаніе воспитанниковъ Земледѣльческаго Института, въ Марымонтѣ (близъ Варшавы) состоящаго, въ присутствіи Директора Отдѣленія Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія Г-на Статсъ-Совѣтника *Козловскаго*, Членовъ Совѣта по учебной части и Комитета Института. Воспитанники по большей части испытываемы были посетителями, кои обращали особенное вниманіе свое на образованіе практическое и на учениковъ назначенныхъ къ выпуску и поступающихъ на поприще практики. Вообще ученики, отвѣтами своими, доказали вполне удовлетворительные успѣхи.

18 (30) того же мѣсяца, въ присутствіи Гг. Управляющаго Варшавскою Архіепархією, Епископа *Хилѣвскаго*, Генераль-Маіора *Окунева* и другихъ почетныхъ особъ, происходило въ помянутомъ Земледѣльческомъ Институтѣ, по случаю окончанія училищнаго года, торжественное собраніе, которое открылъ Директоръ Института, М. *Огановскій*, пріличною рѣчью. (О.Г.Ц.П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Теплицъ, 23 Іюля.

Сегодня Его Величество Государь Императоръ Всероссійскій изволилъ присутствовать на большомъ военномъ парадѣ подѣ Биливомъ. Его Императорское Величество былъ въ мундирѣ Гусарскаго имени Своего полка, и изволилъ провести оный предѣ Эрцъ-Герцогомъ (Францомъ Карломъ Австрійскимъ). Всѣ находящіеся здѣсь иностранцы и большая часть жителей присутствовали при семъ великолѣпномъ зрѣлищѣ.

— Вчера въ ночь украдена шкатулка съ драгоценностями у Князя Лихтенштейна, командира Гусарскаго полка.

Карлсбадъ, 22-го Іюля.

Вчера съ самаго полудня все въ городѣ пришло въ движеніе, по случаю ожидаемаго къ вечеру прибытія Ея Величества Государыни Императрицы Всероссійской. Ночью съ пятницы на субботу провѣжала здѣсь Принцесса Оранская и прибылъ сюда Принцъ Албрехтъ Прусскій, былъ на водахъ и отправился въ дальнѣйшій путь чрезъ Эгеръ. Около 2 часовъ по полудни прибылъ сюда изъ Маріенбада наслѣдникъ Принца Прусскій, для встрѣчи Августѣйшей Сестры своей. Отдѣленіе расположеннаго въ Эльнбогенѣ егерскаго баталіона, назначено было въ почетный караулъ. Въ восьмомъ часу вечера, ожидающія толпы народа обрадованы были прибытіемъ Государыни Императрицы. Для Ея Величества приготовлены были домъ „подъ бѣлымъ львомъ“ и соседственный домъ „подъ еербомъ Австріи“, на площади. Того же вечера Государыня Императрица изволила объѣхать многолюднѣйшую часть города: *alte Wiese*; сегодня же Ея Императорское Величество, въ сопровожденіи Наслѣдника Принца Прусскаго, изволила посѣтить источникъ: Спрудель, Мюльбрунъ, Нейбрунъ и Терезіенбрунъ, снова провѣжала чрезъ *alte Wiese*, гдѣ всѣ лавки были отперты и въ половинѣ десятаго часа, послѣ завтрака, изволила отправиться въ дальнѣйшій путь въ Баварію.

Вѣна, 19-го Іюля.

Вчера препровождены отсюда въ Миланъ, изготовленные здѣсь регаліи Ломбардо-Венеціанскаго Королевства т. е. скипетръ, держава, корона, порфира и мечъ. Внутри сей короны будетъ помѣщена желѣзная корона, находящаяся въ Монцѣ. Прочія принадлежності Королевскаго облаченія также здѣсь дѣланы. Изящество работы сихъ предметовъ возбуждаетъ всеобщее удивленіе. Голубая порфира съ опушкою померанцеваго цвѣта, украшена богатымъ золотымъ шитьемъ. По распоряженію Императора, скипетръ, держава и порфира будутъ отосланы въ Венецію, гдѣ и будутъ храниться для подобнаго обрядовъ; корона же останется въ Монцѣ. Императрица не будетъ короноваться Ломбардо-Венеціанскою Королевою, и потому для Ея Величества короны не приготовлено. Регаліи, оставшіяся послѣ Наполеона, сохраняются въ здѣшней Императорской скарбницѣ, но не могли быть употреблены въ этомъ случаѣ, по поводу несоответствующаго гербовъ, на нихъ изображенныхъ. (О.Г.Ц.П.)

Г Е Р М А Н І Я.

Мюнхенъ, 23-го Іюля.

Вчера возвратились въ здѣшнюю столицу владѣтельная Королева въ 8 час. утра и вдовствующая Королева нѣсколько прежде. Короля и Наслѣдника

значенія пенсій. (G.S.P.)

Warszawa, 20-go Lipca.

W dniach 12 (24) i 14 (26) Lipca odbywały się examina uczniów Instytutu gospodarstwa wiejskiego, w Marymoncie, w obecności Dyrektora Wydziału Wyznań i Oświecenia Publicznego, JW. Radcy Stanu *Kozłowskiemu*, tudzież Członków Rady Wychowania i Komitetu Nadzorczego Instytutu. Uczniowie examinowani byli po większej części przez obecnych gości. Examinujący, szczególnie zwracali uwagę swoją na przedmioty nauk wykładanych praktycznie, jak niemniej na uczniów wychodzących z Instytutu i wstępujących w zawód praktyczny. W ogólności uczniowie w odpowiedziach swoich okazali postęp zupełnie zadowolniający.

Na dniu 18 (30) t. m. w obecności JW. Administratora Archidiecezyi Warszawskiej, *Chmielewskiego*, JW. Jenerała Majora *Okuniew* i wielu innych dostojnych gości, odbyło się uroczyste zamknięcie roku szkolnego w tymże Instytucie, które zagał Dyrektor Instytutu, *Michał Oczapowski*, stosowną przemową.

(G.R.K.P.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

A U S T R I A.

Cieplice, 23 Lipca.

Dnia dzisiejszego, NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Jego Mość Rossyjski znajdował się na świetnej paradzie pod Bilin. Ubrany był w mundur półku huzarów, noszącego Jego imię, i takowy przed Arcy-Xięciem Franciszkiem Karolem przeprowadzić raczył. Wszyscy, obecni tu cudzoziemcy, tudzież znaczna część ludności, towarzyszyła tej uroczystości wojskowej.

— W nocy dnia wczorajszego skradziono Xięciu Lichtensteinowi, dowodcy półku huzarów, z jego mieszkania, szkatułkę z wielu kosztownościami.

Karlsbad, 22 Lipca.

Dnia wczorajszego od południa miasto nasze było w większym ruchu: spodziewano się bowiem przed wieczorem przybycia NAJJAŚNIEJSZEJ CESARZOWYJ Rossyjskiej. W nocy, z piątku na sobotę, przejechała tędy Xiężna Oranii, i przybył tu Xiąże Albrecht Pruski. Po zwiedzeniu źródeł, Xiąże udał się w dalszą drogę, przez Eger, a wkrótce, około godziny 2 z południa, przybył tu z Marienbada J. K. W. Następca Tronu Pruskiego, dla przyjęcia NAJJAŚNIEJSZEJ swej Siostry. Oddział konsystujący w Elnbogen batalionu strzelców zaciągnął wartę honorową, a wieczorem, po 7-mej, oczekujące tłumy uradowane zostały przybyciem NAJJAŚNIEJSZEJ PANI, dla której domy „pod białym lwem“ i przyległy „pod herbem Austrii“ w rynku, przygotowane były. Tego jeszcze wieczora CESARZOWA Jej Mość zwiedziła najludniejszą część miasta „*alte Wiese*“, a dziś, prowadzona przez J. K. W. Xięcia Następce Pruskiego, zwiedziła Sprudel, Mühl, Neu i Theresienbrunnen; zaszczyciła powtórnie swoją obecnością „*alte Wiese*“, gdzie wszystkie sklepy były otwarte, i po śniadaniu o godzinie w pół do 10-tej, wyjechała w dalszą drogę do Bawaryi.

Wiedeń, 19-go Lipca.

Wczora, wystano zjad do Medyolanu, przygotowane tu regalia Królestwa Lombardzko Weneckiego, składające się z berła, jabłka królewskiego, korony, płaszczka i miecza. Korona tak jest zrobiona, że znajdującą się w Monza korona żelazna, w niej się mieść będzie. Inne insygnia Królewskie również tu były robione. W ogólności podziwiają piękność tych robot. Płaszcz jest koloru błękitnego, z pomarańczowem wwiniciem, bogato złotem haftowany. Z rozporządzenia Cesarskiego, berło, jabłko i płaszcz, mają być, po koronacji, odesłane do Wenecyi, i tamże zachowywane do użycia na podobne obrzędy; korona zaś pozostanie w Monza. Cesarzowa Jmć, jako Królowa Lombardzka, koronować się nie będzie, i dla tego korony dla niej nie przygotowano. Regalia po Cesarzu Napoleonie złożone są w tutejszym Cesarskim skarbcu, lecz z powodu znajdujących się na nich herbów, nie mogły być obecnie używane. (G.R.K.P.)

Н І Е М С У.

Monachium, 23-go Lipca.

Wczora powróciły do tutejszej stolicy, Królowa Panująca o godzinie 8-jej rano, a Królowa wdowa cokolwiek wcześniej. Król, a jak mówią i Królowicz

Принца ожидаютъ сегодня вечеромъ. — Ея Величество Императрица Всероссійская, прибудетъ сюда завтра вечеромъ. Г. Северинъ отправился вчера въ Регенсбургъ на встрѣчу Государыни Императрицы и для полученія приказаній. Домъ ея искусно устроенъ и приготовленъ для принятія Государыни, если неудобно будетъ Ея Величеству остановиться въ Королевскомъ замкѣ.

Ганноверъ, 19-го Юля.

Сегодня въ 3 часа по полудни, Его Императорское Высочество Цесаревичъ Наслѣдникъ Всероссійскаго Престола изволилъ принимать мѣстныхъ начальниковъ и знатныхъ особъ. Многимъ изъ нашихъ живописцевъ заказаны миниатюрные портреты Его Высочества. Говорятъ, что завтра послѣ спектакля въ театрѣ Герингаузенъ, тамошній паркъ будетъ великолепно иллюминированъ и подковыя музыки, разставлены въ разныхъ мѣстахъ, будутъ играть Русскія пѣсни.

23-го Юля.

Его Императорское Высочество Великій Князь Наслѣдникъ Всероссійскій прибывъ сюда небылъ такъ боленъ какъ полагали, ибо скоро прошелъ въ виду почетной стражи поставленной при замкѣ и недозволилъ нести себя въ креслахъ на лѣстницу. Слышно, что Его Высочество останется здѣсь на нѣсколько недѣль до совершеннаго выздоровленія. Ожидаютъ также сюда Государя Императора.

— Вчера, прибывшій сюда изъ Англіи Епископъ Рочестерскій совершалъ, въ присутствіи Ихъ Королевскихъ Величествъ и всѣхъ чиновъ двора, обрядъ муропомазанія Наслѣдника Престола. (О.Г.Ц.П.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 25-го Юля.

Увѣдомляютъ изъ Ганновера, что по всякому вѣроятію Его Императорское Высочество Великій Князь Наслѣдникъ Всероссійскій, страдающій еще простудой, не такъ скоро сюда прибудетъ. Кажется, что Его Императорское Высочество развѣ здѣсь будетъ въ Октябрѣ. (Г. С.)

ПРУССІЯ.

Берлинъ, 29-го Юля.

Король возвратился изъ Теплица въ здѣшнюю столицу. — Также возвратился Министръ Иностранныхъ Дѣлъ Баронъ Вертеръ. (Г. С.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 23-го Юля.

Маршала Сульта ожидаютъ обратно въ первыхъ числахъ будущаго мѣсяца. Слышно, что старались посредствомъ нѣкоторыхъ особъ узнать, не принялъ ли бы онъ Министерствъ, на что будто рѣшительно отвѣчалъ, что онъ того не дѣлаетъ. Онъ кажется намѣренъ пробыть въ Парижѣ не болѣе двухъ дней и потомъ немедленно отправится въ свои имѣнія, чтобы избѣгнуть всякой настойчивости и не дать повода къ излишнимъ слухамъ.

— Министерство объявило обыкновенный Королевскій циркуляръ ко всемъ Архіепископамъ и Епископамъ на счетъ совершенія панихидъ по убитыхъ въ первые три дня Юля, 1830 и 28 Юля 1835 г.

— Генералъ Графъ Дампьеръ командовавшій бригадою въ Восточныхъ Пиринейхъ, отправляется въ Марсель, откуда поплыветъ въ Аржиръ. Кажется, что онъ получитъ какую либо команду въ Африкѣ и вѣрно вмѣсто Генерала Негри.

— Дворецъ Князя Талейрана купленный Г. Яковомъ Ротшильдомъ назначенъ въ приданое для его старшей дочери, которая имѣетъ теперь 12 лѣтъ отъ роду, но уже обручена съ близкимъ родственникомъ.

— Проѣздомъ въ Лондонъ прибылъ сюда Г. Вильеръ Англійскій Посланникъ въ Мадридѣ.

— Не безъ основанія полагаютъ, что пожаръ въ театрѣ Водевиль, произошелъ отъ непогащенной лампы большой люстры у сводовъ, освѣщенной газомъ. Около половины третьяго часа утра одинъ изъ работниковъ почувствовалъ угаръ, и скорѣе спустился занавѣсь, чтобы не допустить движенія воздуха, а самъ отправился немедленно подъ кровлю, и увидѣвъ, что все обнято пламенемъ, началъ звать и будить другихъ. Чрезъ нѣсколько минутъ ушла люстра съ такимъ трескомъ, что пробудившійся отъ сего театральнй касиръ Г. Викторъ Бартъ, тотчасъ обратился къ мѣсту пожара, но уже нашелъ всю залу въ пламени отъ гаса выходящаго изъ трубъ. Крыша тоже уже горѣла; театральная касса и библіотека спасены. Всѣхъ болѣе понесъ убытка живописцевъ.

Наслѣдца Tronu, są dziś w wieczor spodziewani. — NAJJAŚNIEJSZA CESARZOWA Rossyjska, przybędzie tu jutro wieczorem. Pan Severin wyjechał dnia wczorajszego do Ratuszyny dla przyjęcia NAJJAŚNIEJSZEJ Pani i odebrania stosownych rozkazow. Hotel tegoż jest gustownie urządzone i przygotowane na przyjęcie Dostojnej Monarchini, jeżeli nie będzie przekładała wysiąść w zamku Królewskim.

Hannover, 19-go Lipca.

Dnia dzisiejszego, o godzinie 3 z południa, CESARZEWICZ NASTĘPCA TRONU Rossyjskiego przyjmował różne władze i dostojne osoby. Wielu z naszych artystów otrzymało polecenie uskutecznienia wizerunku Jego, w miniaturze. Jutro, po ukończeniu widowiska w teatrze, Herrnhausem, cały park tameczny ma być rżęsiście oświecony; przyczem rozstawione po różnych miejscach muzyki wojskowe, wykonywać będą śpiewy Rossyjskie.

Dnia 23.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIAŻĘ NASTĘPCA Tronu Rossyjskiego, przybywszy nie był tak słabym, jak mniemano, skoro przeszedł szybko przed strażą honorową, stojącą przy zamku, i nie dozwolił, aby był w krześle na schody wniesiony. Słychać, że Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ zabawi tu przez kilka tygodni, aż do zupełnego wyzdrowienia. Spodziewają się także przybycia NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA Wszęch Rossyj.

— Dnia wczorajszego, w obecności Królestwa Ich Mość, Dworu i Ministrów, przybyły z Anglii Biskup Rochester, odbył obrząd bierzmowania Królewicza Następcy Tronu. (G.R.K.P.)

NI D E R L A N D Y.

Haga, dnia 25 Lipca.

Donoszą z Hannoveru, że według podobieństwa, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIAŻĘ NASTĘPCA Tronu Rossyjskiego cierpiący jeszcze z przeziębenia, nie tak prędko tu przyjedzie. Zdaje się, że Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ dopiero w Październiku przybędzie.

P R U S S Y.

Berlin, 29-go Lipca.

Król Imć powrócił za wczoraj z Cieplic do stolicy tutejszej. — Powrócił także Minister interesów zagranicznych, Baron Werther. (G. C.)

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 23 Lipca.

Marszałek Soult spodziewany z powrotem w pierwszych dniach przyszłego miesiąca. Słychać, że chciało go ze strony pewnych osób wyrozumieć: czy nie przyjąłby czasem Ministerstwa, na co miał odpowiedzieć otwarcie, i stanowczo jednym wyrazem, że nie. Jego zamiarem jest podobno, nie dłużej nad parę dni w Paryżu zabawić, i zaraz potem do dóbr swoich wyjechać, aby uniknąć wszelkiej natrączywości i nie dawać powodu do niepotrzebnych pogłosek.

— Ministerjum rozesało zwykły okólnik Królewski do wszystkich Arcybiskupów i Biskupów, z wezwaniem, aby odprawiono nabożeństwo żałobne, za poległych w pierwszych trzech dniach miesiąca Lipca 1830 i w dniu 28 Lipca 1835 roku.

— Jenerał Hrabia Dampierre, który dowodził brygadą w Pireneach wschodnich, jedzie właśnie do Marsylii, skąd popłynie do Algieru. Zdaje się, że przeznaczono mu jakieś dowództwo w Afryce, zapewne po Jenerale Nagrier.

— Pałac, kupiony po Xięciu Talleyrandzie przez Pana James Rotszyld, przeznaczony on w posagu dla swej najstarszej córki, mającej dopiero rok 12, ale już zaręczony bliższemu krewnemu.

— Przybył tu w przejeździe swoim do Londynu, Pan Villiers, Poseł Angielski w Madrycie.

— Jest powszechném mniemaniem, opartém na skazówkach, jakie powzięć można było, że ogień w teatrze Wodewillów, powstał z niedogaszanej lampki wielkiego pajaka sufitowego, gazem oświecanej. Około godziny w pół do trzeciej po północy, zdawało się jednemu z robotników teatralnych, że czuć było spalenię; zapuścił więc coby prędzej przez ostryżność korynty, aby nie dopuszczać ciągu powietrza, a sam poszedł zaraz pod strych, gdzie dostrzegłszy już wszystkie płomienie ogarnięte, zaczął wołać i budzić innych. W kilka minut potem upadł pajak z tak wielkim łoskotem, że obudzony tymże kassyer teatralny, Pan Victor Barthe, pobiegł zaraz na miejsce nieszczęścia, ale znalazł już całą salę jaśniejącą płomieniami gazu, z rurek wydobywającego się. Dach stał już także w płomieniu.

сець театра Г-нь Куранъ, который лишенъ всѣхъ своихъ работъ въ мастерской находящейся при театрѣ, и между прочимъ декораций для театровъ въ Бургъ и Периго, заказанныхъ за 15,000 фр. Также сгорѣлъ его альбомъ наполненный разными чертежами, проектами и очень занимательными картинами цѣною по крайней мѣрѣ на 6,000 фр.

— Герцогъ Орлеанскій вознаградилъ изъ собственныхъ суммъ понесшихъ потери во время пожара театра Водвилей. Нѣкоторые получили третью часть, а другіе даже до половины и болѣе, въ соразмѣрности съ понесенными потерями. Лица участвовавшія въ подавнїи помощи и потушенїи пожара, получили по 100 фр. Королева пожаловала актрисѣ Г-жѣ Альбертъ 1,000 фр.

— Въ числѣ книгъ, оставшихся послѣ Кнзя Талейрана, найдена маленькая неблестящій наружности, но при всемъ томъ неоцененная; почему и не поступила вмѣстѣ съ прочими на аукционъ. Это экземпляръ сочиненія Макиавеля „*il Principe*“ съ собственноручными замѣчаніями Кнзя.

— Г. Тьеръ, 15-го с. м. прибылъ въ Эзъ (Aix). Говорятъ, что наступающіе мѣсяцы проживетъ онъ въ виллѣ надъ озеромъ Комеръ и займется тамъ своимъ сочиненіемъ исторїи Флоренціи.

— Со времени прибытія въ Парижъ трехъ Испанскихъ Коммиссаровъ, для заключенія условій съ Г. Агвадомъ, между Парижемъ и Мадритомъ вздаться безпрестанные курьеры. Въ продолженіи нѣсколькихъ дней, присланы къ симъ Коммиссарамъ три нарочные съ депешами.

— Изъ Англїи, получены извѣстія отъ 27-го Мая о Французской эскадрѣ, блокирующей Мексиканскія гавани. При Веракруцъ стоятъ 2 фрегата, 2 брига, и 1 шлюперъ. Президентъ требовалъ отъ Конгресса чрезвычайнаго полномочія, чтобы войти въ переговоры съ Французскимъ Адмираломъ, но ему въ этомъ отказано. Блокада продолжается, и многіе опасаются, что Адмиралъ исполнитъ свои угрозы, будетъ бомбардировать Веракруцъ и займетъ укрѣпленіе Санъ-Жуанъ д'Уллоа. На привозъ въ Мексику ртути, въ продолженіе блокады, установлена высокая премія. Говорятъ, что внутри края господствуетъ всеобщее неудовольствіе. Сантана снова двинулся. Жители Веракруца просили его помощи, въ стѣсненномъ положеніи, въ которомъ они находятся. Не взирая на всю строгость блокады, Французскіе начальники дружелюбно обходятся съ иностранными судами, а въ особенноти съ Англійскими.

Bayonna, 15-го Июля.

Всѣ донесенія съ Испанскихъ границъ почти показываютъ то, что близъ Эстеллы доидеть наконецъ до решительной брани. Генералъ Марото, главный командиръ Карнистскаго воиска, собравшагося въ той сторонѣ, кажется обнаруживаетъ неутомимую дѣятельность и поддерживаетъ порядокъ въ изданныхъ имъ планахъ и распоряженіяхъ. По представленію его, многими фамиліями, именно тѣми, которыхъ онъ недоувѣряетъ по предосторожности, вѣрно удалиться изъ Эстеллы, и вмѣстѣ дано приказаніе, чтобы всѣ Гериласы четырехъ провинцій соединились съ регулярными баталіонами. Такимъ образомъ онъ хочетъ сосредоточить силу Донъ Карлоса на нѣсколькихъ только пунктахъ и симъ предупредить увеличивающіеся побѣги до той степени, что нѣтъ почти дня, чтобы 30 или 40 челов. не оставили службу, обращаясь въ значительномъ числѣ къ Мунагорри по той причинѣ, что онъ правильно уплачиваетъ жалованье. (G.C.)

А н г л і я.

Лондонъ, 18-го Июля.

Графъ Зенфтъ Шильзахъ, Австрійскій посланникъ при Нидерландскомъ дворѣ и Членъ Лондонской конференціи, прибылъ въ сію столицу и, вмѣстѣ съ Кнземъ Эстергази былъ на совѣщаніи въ Департаментъ Министерства Иностраннхъ дѣлъ.

— Въ Англійскихъ журвалахъ помѣщаются всѣ подробности о Маршалѣ Султѣ. Вчера Маршалъ, въ сопровожденіи сына своего, Маркиза Морней и Г-на Мекби, осматривалъ тюрьму называемую Кольтбатфильдъ, гдѣ онъ былъ принятъ многими мѣстными мирными судьями и другими лицами. Болѣе всего обратило на себя вниманіе Маршала: слѣдствіе установленнаго наказанія молчанія, новое распредѣленіе заключенныхъ, чрезвычайный порядокъ въ заведеніи и состояніе здоровья содержащихся, ибо изъ числа 1,099 арестантовъ, больныхъ было только два. Маркизъ Морней, извѣстный филантропъ, освѣдомился при этомъ случаетъ о нѣкоторыхъ статистическихъ подробностяхъ. Послѣ сего Маршалъ осматривалъ монетный дворъ, при чемъ подали ему, въ его присутствіи отчеканенную медаль съ надписью: „Маршалъ Султѣ, Герцогъ Далматскій

ниахъ. Uratowana została kassa i biblioteka teatralna. Najwięcej uszkodzonymъ ze wszystkichъ, jest malarz teatralny, Pan Courant, który stracił wszystkie swe roboty w pracowni przy teatrze ustanowionej, znajdujące się, a między innemi dekoracje zamówione dla teatrów w Bourges i Perigueaux, ugodzone za 15,000 franków. Spaliło mu się także jego album, pełne rozmaitychъ szkicówъ, projektówъ i wielce zajmującychъ rysunkówъ, szacowane najniżej 6,000 fr.

— Xiążę Orleans, wielu przez pożarъ teatru Vaudeville uszkodzonymъ, aż do trzeciej części, a niektórymъ nawet do połowy i wyżej, poniesione szkody, ze swej szkatuły nagrodił; a tym, którzy się w czasie gaszenia pożaru i dawania ratunku odznaczyli, po 100 fr. rozdał. Królowa przesała aktorce Pani Albert 1,000 fr.

— Pomiędzy książkami Xięcia Talleyranda, znalazła się msa, niepozorna, ale prawie nieoceniona, i dla tego na licytacyą z innemi nie poszła; jest-to egzemplarzъ dzieła Machiawela: „*il Principe*“ z przypiskami własnoręcznemi Xięcia.

— P. Thiers przybył dnia 15 b. m. do Aix. Słychać, że następane miesiące przepędzi w villi nad jezioremъ Comer i pracować będzie nad swą historją Florencyi.

— Od czasu przybycia trzechъ kommissarzy Hiszpańskich, dla zawarcia układówъ z P. Aguado o pożyczkę, nadzwyczajny ruch gońcówъ utrzymuje się między Paryżemъ a Madrytemъ. W przeciągu dni kilku trzechъ gońcówъ przybyło do tychże agentówъ z depeszami.

— Otrzymane przez Anglią wiadomości o eskadrze Francuzkiej, blokującej porty meksykańskie, dochodzą do dnia 27 Maja. Pod Veracruzъ stoją 2 fregaty, 2 brygi i 1 szoner. Prezydentъ żądałъ od kongresu pełnomocnictwa nadzwyczajnego do wejścia w układy z Admiralemъ Francuzkim, lecz tego nie otrzymał. Blokada przeto trwa dotąd, i jest obawa, aby Admirałъ nie spełniłъ swoichъ pogrodekъ, przezъ zbombardowanie Veracruzъ i zajęcie twierdzy St. Juan d'Ulloa. Na przywózъ żywego srebra do Meksyku, przezъ czasъ blokady, wysokie premiumъ naznaczono. Wewnątrz kraju ma wielkie panować nieukontentowanie. Santana znowu jest czynnymъ; miasto Veracruzъ prosiło go o pomoc w krytycznymъ położeniu, w jakimъ się znajduje. Pomimo całej ścisłości blokady, dowódcy Francuzcy bardzo przyjaźnie się obchodzą ze statkami obcychъ narodówъ, a mianowicie Anglików. (G.R.K.P.)

Bayonna, 15 Lipca.

Doniesienia od granicy hiszpańskiej wskazują niemal wszystkie na to, że pod Estellą przyjdzie nakoniecъ do stanowczego spotkania. Jenerałъ Maroto, główny dowódzca Karolistowskiej siły zbrojnej, w tamtej stronie zebrana, zdaje się rozwijać czynność niezmordowaną i utrzymywać porządekъ w planachъ i rozporządzeniachъ, przezъ siebie wydanychъ. Z jego powództwa, kazano wielu rodzinomъ, to jest tym, którymъ onъ przezъ ostrożność nie ufa, oddalić się z Estellą, a zarazemъ wydałъ rozkazъ, ażeby wszyscy gierylasowie czterechъ prowincyj, połączyli się z regularnemi batalionami. Chce onъ tymъ sposobemъ skoncentrować potęgę Don Karlosa na kilku tylko punktachъ, a przezъ to zapobiedz także wzmagającemu się zbiegowi do tego stopnia, iż nie masz prawie dnia, ażeby 30 lub 40 ludzi nie opuścilo szeregowъ, udając się w znacznej części do Muñagorrego, z tego względu, iż tenże regularnie żołdъ wyznaczony płaci. (G.C.)

А н г л і я.

Лондонъ, dnia 18-го Lipca.

Hr. Senfft-Pilsach, Poseł Austriacki przy dworze Niderlandzkimъ i członekъ Londyńskiej Konferencyi, przybył do tutejszej stolicy i miałъ jużъ łącznie z Xięciemъ Esterhazymъ naradę, w wydziale sprawъ zagranicznychъ.

— Dzienniki Angielskie śledzą i opisują wszystkie kroki Marszałka Soult'a. Dnia wczorajszego, zwiedził tenże, w towarzystwie сына swego, Margrabiego Mornay, i P. Machy, więzienie w Coltbathfield, gdzie przyjmowało go wielu miejscowychъ sędziówъ pokoju i innychъ osób. Szczególniej zwracały na siebie uwagę Marszałka, skutki zaprowadzonej kary milczenia; nowe rozgatkowanie więźni, panujący ogólnie porządekъ i stan zdrowia więźni, gdyż z liczby 1,699, było tylko dwóchъ chorychъ. Margrabia Mornay, znany filantropъ, wypytywałъ się przy tej sposobności o wszelkie statystyczne szczegóły. Następnie zwiedzałъ Marszałekъ mienność; przycémъ podano mu, w jego obecności wybity medalъ srebreny, z napisemъ: „Marszałekъ Soult, Xiążę Dalmacyi, 17 Lipca 1838 r.“ — Po południu na cześć Marszałka była uroczystość w Vauxhallu, na którą zabrało się do 10,000 ludzi. P. Green, wznosiłъ się balonemъ, zwanymъ Nassau.

17 Июля 1838 года. — По полудни, въ честь Маршала было дано торжество въ Боксаль, на коемъ было до 10,000 посѣтителей. Г. Гринъ поднялся на аэростатъ называемомъ Нассаускій. Вечеромъ при входѣ въ садъ, горѣла има Маршала и его гербъ: окруженный приличными украшеніями.

21-го Июля.

— Королева пожаловала знаки ордена Вани большаго креста: Адмиралу Сиру Вильяму Сиднею Смиту; Генералъ-Лейтенантамъ: Сиру Джону Ламберту и Сиру Роберту Окаллагану, бывшему Генералъ-Губернатору Канады, Графу Госфорду, а также и Англійскимъ посланникамъ при дворахъ; Прусскомъ, Вильяму Русселю, и Лиссабонскомъ, Лорду Говарду де Вальдену.

— Вчера Англійскій флотъ лишился одного изъ знатнѣйшихъ своихъ офицеровъ, Сира Пулетенея Малькольма, Адмирала голубаго флага.

— Маршалъ Сультъ прѣхалъ вчера съ многочисленною свитою по желѣзной дорогѣ, въ Бирмингамъ. Множество стекающихъ зрителей, встрѣтили его громогласными восклицаніями. Перевозъ изъ Денбеггаль (48 англ. миль) совершенъ въ 1 часъ и 20 минутъ; изъ Денбеггаль до Рогби (34 англ. миль), гдѣ желѣзная дорога несовершенно еще окончена, ѣхалъ Маршалъ по почтѣ, 2 часа и 14 минутъ; отъ Рогби до Бирмингама (28 англ. миль), въ продолженіи одного часа; слѣдовательно повозка изъ Лондона въ Бирмингамъ совершена въ 5 часовъ и 34 минуты, включая въ то число и часъ отдохновенія въ Рогби, гдѣ Маршалъ завтракалъ. На этотъ разъ Маршалъ не остановился въ Бирмингамъ; но на возвратномъ пути пробудетъ тамъ всѣсколько времени. Въ городѣ дѣлаютъ приготовленія для принятія Маршала.

— Въ Сити распространился слухъ, что постоянное сообщеніе съ Индіею чрезъ Египетъ, существующее съ нѣкотораго уже времени, будетъ теперь прекращено, по поводу занятія въ Бомбей всѣхъ пароходовъ употребляемыхъ въ Персидскомъ заливѣ; однако по забранной справкѣ въ Остъ-Индскомъ отдѣленіи, убѣдились, что пароходство не встрѣтитъ нисколько препятствія между Суэцомъ и Бомбеемъ, во всякомъ случаѣ, не смотря на средства, къ какимъ могли бы прибѣгнуть регентство въ Бомбей по поводу Персидскихъ происшествій. О семъ увидѣнъ и публика.

— Журналъ *Temps* говоритъ о коронаціи, сравниваетъ благодѣянія наследственной власти съ печальными послѣдствіями избирательнаго правленія, несмотря на то, монархическое ли оно или республиканское. Въ примѣръ представляетъ прежнюю Польшу и Соединенные-Штаты, предсказывая сими послѣдними раньше или позже неминуемое паденіе.

— Новая монета въ 5 фунт стерлинговъ, на лицевой сторонѣ будетъ имѣть изображеніе Королевы съ надписью: „*Victoria Dei Gratia*“, на оборотѣ гербъ Государства съ короною, окруженною лавровымъ вѣнкомъ съ надписью: „*Britanniarum Regina, fid. def.*“ Подъ щитомъ, изображенія: розы, волчка и клевернаго листа, съ надписью: „*Decus et tutamen, anno regni*“ и число года.

— Важная и любопытная операція, переведенія крови изъ жилы одного въ другаго, возобновлена недавно съ полнымъ успѣхомъ Гг. Джонъ-Вильсономъ и Ричардомъ Риплей, на Г-жѣ Герслей, которая отъ сильнаго кровоточенія потеряла почти всю кровь. Пульсъ уже былъ прекратился и на зеркалѣ поднесиномъ къ устамъ, небыло почти замѣтно никакого слѣда дыханія. Врачи впустили значительное количество крови въ жилы больной изъ жилъ ея мужа и сестры, и женщина, которую почитали умершею, возвратилась къ жизни и теперь поспѣшно выздоравливаетъ. (G.C.)

Испанія

Мадридъ, 12-го Июля.

Министерство постановило, чтобы всѣ молодые люди, которые по причинѣ сношеній своихъ съ Карлистами взяты подъ стражу, были отданы въ военную службу. Мѣра сія возбудила всеобщую радость.

— Говорятъ, что на сихъ дняхъ выслано отсюда Генералу Эспартеро 15 милліоновъ реаловъ, а Ген. Ораа 5 милліоновъ.

— Изъ Берга, что въ Каталоніи, получены слѣдующія извѣстія: „Графъ д'Эспанъ прибылъ сюда въ первыхъ числахъ с. м. На другой день по прибытіи вступилъ онъ въ должность Генералъ-Капитана Дона Карлоса, и объявилъ, что каждый изъ жителей, обязанъ вступить въ ряды войскъ, или оставить городъ. Слѣдующіе дни дѣлалъ смотръ войскамъ и издалъ повелѣніе, касательно набора въ той части провинціи, которая занята Карлистами. Желаніи о сдободить отъ набора посредствомъ жребія, долженъ сперва внести 30 пиастровъ и 6 ружей; если

skim. Вечеромъ при wejściu do ogrodu zajaśniało imię Marszałka, tudzież herb jego, obok różnych odpowiednich ozdób.

Дня 21-го.

— Królowa Jmć udarowała wielkimi krzyżami orderu łaziebnego: Admirala Sir William Sidney Smith, Jenerał-Lejtnantów: Sir John Lambert i Sir Robert O'Callaghan, byłego Jenerał Gubernatora Kanady, Hr. Gosford, oraz Posłów angielskich: przy Dworze Pruskim, Lorda William Russel, i przy dworze Lisbońskim, Lorda Howarda de Walden.

— Wczora marynarka Angielska utraciła jednego z najznakomitszych swoich oficerów, w osobie Sir Pulteneey Malcolm, Admirala bandery błękitnej.

— Marszałek Soult przybył wczora zrana w licznym orszaku do Birmingham, koleją żelazną. Muóstwo zgromadzonych widzów, hucznie powitało go okrzyki. Przejazd z Denbingshall, 48 mil angielskich, po kolei żelaznej, odbył się w przeciągu godziny i 20 minut; z Denbingshall do Rugby, 34 mil, gdzie droga żelazna nie jest jeszcze skończoną, podróż odbyła się pocztą w 2 godz. 14 min.; od Rugby zaś do Birmingham, 28 mil, przejechano po kolei w ciągu godziny. Cała więc podróż z Londynu do Birmingham, licząc w to i godzinę wypoczynku w Rugby, gdzie Marszałek jadł śniadanie, ograniczyła się tylko 5 godz. 34 min. Tą razą Marszałek nie zatrzymał się w Birmingham; ale jadąc napowrót ma tam zabawić, i dla tego miasto przygotowuje dlań przyjęcie. (G.R.K.P.)

— W City rozeszła się pogłoska, że stały związek z Indyami przez Egipt, utrzymywany ciągle od pewnego już czasu, będzie teraz przerwany; z powodu zajęcia w Bombay wszystkich okrętów parowych do służby na zatoce perskiej; stosownie jednak do wiadomości zaciągniętych w biurze wschodnio-indyjskim, dowiedziano się przecieź, iż nie dozna najmniejszej przerwy żegluga parowa pomiędzy Suez i Bombay w żadnym przypadku, bez względu na szrodki, do jakichby Rejencya w Bombay przez wypadki perskie, mogła być spowodowana. O tém doniesiono nawet przez publiczne zawiadomienie interesowanej powszechności.

— Dziennik *Temps*, mówiąc o koronaeyi, porównywa dobrodziejstwo Monarchii dziedzicznej, ze smutnymi skutkami rządów obieralnych, bez względu; czy są monarchiczne, czy republikańskie. Za przykład stawia dawną Polskę i Stany Zjednoczone, przepowiadając tym ostatnim, prędzej, czy później, niezawodny upadek.

— Nowa moneta, wartości 5 funtów szter., na głównej stronie będzie miała wizerunek Królowey z napisem: „*Victoria, Dei gratia*“ na odwrotnej herb państwa z koroną, otoczony wieniecem wawrzynowym, z napisem: „*Britanniarum Regina, Fid. Def.*“ Pod tarczą, wyobrażenia: Róży, Ostu i Liścia koniczyny, z napisem: „*Decus et tutamen, anno regni*“ i liczba roku.

— Ważna i ciekawa operacya przelewania krwi z żyły jednej osoby, do drugiej, ponowiona świeżo została z zupełnym skutkiem przez PP. John Wilson i Richard Ripley, na osobie Pani Hersley, która przez gwałtowny krwotok całej prawie krwi została pozbawiona. Puls już bić przestał i na źwierciadle zbliżoném do ust, nie widać było śladu oddechu. Lekarze wpuścili znaczną ilość krwi w żyły chorej z żyły jej męża i siostry, a kobieta, którą miano za umarłą, odzyskała powoli życie i teraz szybko do zdrowia wraca. (G.C.)

Hiszpania

Мадридъ, 12-го Липца.

Ministerstwo uchwalilo, aby wszyscy mlodzi ludzie, którzy z powodu związków z Karolistami są aresztowani, byli wzięci do wojska. Szrodek ten wzбудził miar powszechnie wielką radość.

— Mówią, że w tych dniach, 15 milionów realów posłano ztąd Esparteremu, a 5 milion. Jenerałowi Oraa.

— Donoszą z Berga w Katalonii: Hrabia d'Espagne przybył tu w pierwszych dniach bieżącego miesiąca. Nazajutrz po przybyciu swém objął zaraz urząd Jeneralnego Kapitana Don Karlosa i obwiescił, że każdy, albo pod bronią stanąć, albo też miasto opuścić powinien. W następnym dniach lustrował różne bataliony i wydał rozkaz w przedmiocie zaciągu wojskowego w części prowincyi, przez Karolistów zajętej. Chcący się od służby wojskowej przed losowaniem uwolnić, musi 30 pиастровъ złożyć i sześć strzelb kupić; po wyciągnięciu zaś losu, jedynie za opłatą 100 pиастровъ i zło-

же жребій уже палъ на него, то для освобожденія отъ службы, обязанъ ввести 100 пиастровъ и 10 штукъ оружій. Этою мѣрою, въ непродолжительномъ времени соберется отъ 3 до 4 тысячи солдатъ и значительная сумма денегъ. Присутствіе Генераль-Капитана вездѣ ощутительно; вездѣ возрастаетъ восторгъ и усиливается повановеніе. Чиновники рачительно исполняютъ свои обязанности; а народъ оказываетъ болѣе довѣрія. Извѣстіе о прибытіи Генераль-Капитана, произвело въ Барселонѣ сильное впечатлѣніе. Баронъ Мееръ, обизанный Графу д'Эспанъ своимъ настоящимъ значеніемъ въ арміи, зная его дѣятельность, признавалъ нужнымъ не дать ему времени образовать Карлистское правленіе въ Бергъ.

— Изъ Эстелли пишутъ, что Довъ-Карлосъ прибылъ туда вечеромъ 13-го Іюля и на другой день дѣлалъ ученіе 14-ти баталіонамъ, состоящимъ подъ начальствомъ Марота. (О.Г.Ц.П.)

Белгія.

Брюссель, 23-го Іюля.

Жур. *Echo* издаваемый въ Арлонѣ, извѣщаетъ опасеніе, что депутація составленная изъ провинціальныхъ депутатовъ Лимбурга и Луксембурга для подачи Королю прошенія противу уступки земли, можетъ быть, что nebudeť вовсе допущена, по той причинѣ, что приступила къ совѣщаніямъ своимъ безъ соблюденія правилъ предписанныхъ законами. (G.C.)

Разныя извѣстія.

Замѣчаніе для хозяевъ.

Въ двухъ имѣніяхъ Псковской Губерніи построены были въ разное время скотные дворы изъ палки и бумажника. Когда же поставленъ былъ туда скотъ, то большая часть коровъ стали слабѣть ногами, и вовсе почти теряли ихъ употребленіе, лучшія и крупныя коровы не донашивали телятъ и погибали. По тщательномъ осмотрѣніи оказалось, что у всѣхъ коровъ части ногъ выше копытъ находились въ воспаленіи и трескались въ видѣ заусеницы; при этомъ были выведены скотъ въ другое мѣсто и расчистить полы въ этихъ дворахъ, вынести до чиста всю извѣсть, оставшуюся внутри по окончаніи строенія, сдѣлать въ срединѣ дворовъ скаты для стока нечистоты и положить хорошую подстилку. Внутренній послѣ того скотъ не подвергался болѣе прежней болѣзни и былъ совершенно здоровъ и крѣпокъ.

Причину воспаленія ногъ должно, безъ сомнѣній, отнести извѣсти, оставшаяся внутри дворовъ; она разтворенная мокротами разъѣдала ноги, производила въ нихъ опухоль и заусеницы. (Изъ Сибир. Губерн. Вѣдом. N. 13.)

О приготовленіи дерева на столярную работу.

Кто бы изъ хозяевъ домовъ не желалъ, чтобы употребленные однажды издержки, доставили ему и жильцамъ прочныя выгоды, долготы не потребовали возобновленія. Но этого едва ли можно ожидать отъ вышѣшняго образа построекъ. Окирпичѣ будемъ говорить въ свое время. Теперь ограничимся деревомъ. Его привозятъ въ городъ большою частію сырое, или только что провѣтреное въ томъ же лѣсу, гдѣ было пилено. Высыхая послѣ отѣлки въ полахъ, потолкахъ, дверяхъ и мебели, оно садится въ ширину, и въ короткое время представляетъ безобразныя щели и трещины. Одно крашеніе нѣсколько пособляетъ сему горю, но не даетъ прочности. Черезъ два, или три года переѣлка становится уже необходимымъ.

Что, если бы въ числѣ множества возникающихъ въ городѣ лѣсопромышленниковъ, хотя одинъ посвятилъ себя прѣготовленію дерева для внутренности домовъ? Можно его сдѣлать не только въ нѣсколько разъ прочнѣе вышѣшняго, но и столько же не измѣняемымъ, какъ металлъ. Самую толстую и длинную доску изъ него, никогда, не смотря ни на какое измѣненіе влажности воздуха или температуры, не поведетъ и не покоребитъ. Дверь не представитъ щели, ни половая ни потолочная доска ни малѣйшей трещины. Клей беретъ гораздо лучше. Крашеніе становится не нужнымъ, или можетъ быть замѣнено лакировкой, сквозь которую пріятно будутъ просвѣчивать природныя струи, не замѣняемая искусственною окраскою. Наконецъ, на такое дерево продолжительное лишь гниеніе дѣйствуетъ, и насѣкомыя ему не вредятъ.

Все дѣло состоитъ въ вываркѣ дерева. Заготовленные брусья или доски кладутся въ длинный изъ желѣзныхъ кубовыхъ листовъ прѣготовленный, четырехугольный ящикъ или котелъ; опущенный въ сообразную ему печь, въ одномъ концѣ которой лежатъ полна дрова, на ретортѣ. Пламя же стелется во всю длину дна и дымъ выходитъ въ другомъ концѣ,

зѣниемъ 10 штукъ брони, уволнитъ себѣ. Тымъ способомъ, въ короткомъ часіе 3 до 4,000 солдатъ и значна сумма сіе уzbiera. Всѣмъ чуяю obecność Jeneralnego Kapitana; wszędzie postrzegac się daje więkzy zapaf i uległość: przędnicy pilniej obowiązki swe pełnią, a lud największe okazuje zaufanie. Wiadomość o przybyciu Jeneralnego Kapitana, sprawia wielkie w Barcellonie wrażenie. Baron Meer, który swój zawód wojskowy, H-mu d'Espagne jest winien i zna jego czynność, za stosowne uznał, nie dadz mu czasu do uorganizowania Rządu Karolistowskiego w Berga.

— Z Estelli donoszą, że Don Karlos przybył tam wieczorem d. 13 Lipca, i nazajutrz musztrował 14 batalionów, pod dowództwem Maroto zostających. (G.R.K.P.)

Белгія.

Bruxella, 23 Lipca.

Дзенинкъ, *Echo* wychodzący w Arlon, wynurza obawę, że Deputacya złożona z Radzów prowincjonalnych Limburga i Luxemburga, dla podania Królowi prośby przeciwko odstąpieniu terytorjalnemu, może dozna tego losu, iż nie będzie wcale przypuszczona, z przyczyny, że przystąpiła do narad swoich, bez pełnomocnictw i mandatów, przepisami wymaganych. (G.C.)

Разныя вѣдомости.

Престрога для Господары.

Въ двухъ маіаткахъ Губерніи Патковскіей выдowane быты рѣзносчасовіе обору з каміені ціосовыхъ і дзідкіхъ. Кіеды заст поставіоніо в ннхъ бідло, теды віекшыа чęść крѣвъ западала на ногі, і зупелніе правіе траціла іхъ уzbicie, lepsze і роіекшые крѣвы не donaszafy cielaf і gінęty. По стараннѣмъ obejrzeniu okazafo się, że u wszystkich kрѣвъ чęści ногъ nad racicami znajdowafy się w zapaleniu і pękały się, jakby w zanogicy; potrzeba było przeprowadzić bydlę na inne mіejsce, wywieźć gnoj z tych obor, wynieść zupelnie wapno, pozostałe wewnafz po ukończeniu budowy, porobić w srodку dorzniow spady dla ścieku nieczystości і даć dobry podściaf. Wpuszczone potęm bydlę nie ulegafo więkzy tym chorobom і bydlę zupelnie zdrowe і mocne.

Прзчыну запаленія ногъ, належы безъ вafпненія прзписачъ wapnu, ктѣре pozostało w oborach, а ктѣре, бęдacъ rozтворzone wilgocią, gryzło nogi, sprawiafo w nich puchling і zanogice. (Z Sibir. Gaz. Gub. N. 13.)

О прзготовленіи дрзвца на роботу Столарскą.

Ктѣрыбы з господары domow не жычыт, абы вы-ложоне разъ выдатки прзныоасты јему і мншкacкомъ trwałe wyгоды, і domы dлugo не potrzebowały odnowienia? Ale tego zaledwo można się spodziewacъ po terazniejszymъ sposobie budowania. O cegle бędziemy mѣwili w swoimъ czasie. Teraz przestaniemy na drzewie. Drzewo прзывожа до мшаста по віекшыей чęści surowe, або tylko co przewietrzone w tymъ lesie, гдѣ bydlę śціęte. Wyszchajacъ по робocie w podłodze, suficie, drzewiach і meblach, zsiada się wzdłuż і w kрѣtkimъ czasie robią się w nięmъ szczeliny і pęknięcia. Samo tylko malowanie nieco temu zapobiega, ale nie nadaje trwałości. Po dwóch або trzech leciechъ прзробіеніе staje się już koniecznymъ.

Trzeba абы з lнczby mnѣztwa handlujacъchъ w mіeście drzewem, chodіazъby јeden oddaf się прзготовленію дрзвца на роботу до wewnętrznego uzbicia по domach. Można je uczynić, nietylko kilka razy trwalszymъ od zwyczajnego, ale і tak nieodmieniającymъ się јакъ metal. Najgrubsza і najdluzsza deska nigdy pomimo wszelkichъ odmianъ temperatury powietrza, nie spaczy się і nie popeka. We drzewiachъ nie porobią się szpary, а на deskachъ podłogi і sufitu najmniejszej nie бędzie szczeliny. Klej bierze się daleko lepiej. Malowanie staje się niepotrzebnymъ, або może bydlę zamіenіone lakierowaniem, przez kтѣre прзjemnie бęдą się прзсвѣцаfy naturalne słoje, ктѣре sztuczna ozdoba nie mogą bydlę zastąpione. Nakoniec, takie drzewo przez czasъ dluzszy opiera się gniciu, owad mu nie szkodzi.

Cała rzecz zależy на wywarzeniu дрзвца. Prзготовwane брусы або deski kładą się do dлugiego, z żelaznej blachy zrobionego, czworograniastego jaszczaka або kotła, spuszczonego do odpowiedniego mu pieca, w јednymъ końcu kтѣrego leżą polana дрzew на retorcіe. Płomień zaś rozсіęta się przez całą dлugoscъ dna, а dымъ wychodzi w drugimъ końcu, objawуszy oba boki naczynia.

охвативъ и оба бока сосуда. Силь образомъ, при возобновленіи воды, извлекается изъ дерева весь растительный сокъ, который привлекаетъ и влажность и масляныхъ. Трубочки, коими онъ течетъ въ живомъ деревѣ, т. е. волоти, составляющія собственно древесность, опроставшись и высохши, сжимаются тѣсно, и дерево становится больше плотнымъ, непроницаемымъ уже для влаги. Изъ сосны смола всплываетъ наверхъ, можетъ быть употреблена въ дѣло. После выварки, дерево можетъ быть высушено или на воздухѣ, въ лѣтніе дни въ тѣни, или на самыхъ парахъ тойже кипячей воды, въ которой слѣдующія доски будутъ вывариваться. Но для сего нуженъ особый снарядъ изъ металлическихъ листовъ, требующихъ рисунка.

Выварка осьми аршинной доски обходится съ ремонтомъ сосудовъ отъ 40 до 50 копѣекъ. Можно дерево (въ доскахъ или иначе) и вымачивать въ текучей водѣ, упрощая для этаго половину лѣта, а другую для сушки подъ навѣсомъ. Доски будутъ лучше обыкновенныхъ но все съ вываренными нельзя сравнить. (изъ Сибир. Губерн. Вѣдом. N. 14).

Солома неподвергающаяся дѣйствию огня.

Опыты показали, что солома напитанная растворомъ извести или обыкновеннымъ щелокомъ, или вымоченная въ нихъ, недопускаетъ къ себѣ огня, а потому не можетъ быть сожжена. Открытіе сіе особенно важно для крестьянъ.

— Великолѣпная каведра въ Кельцѣ, одна изъ прекраснѣйшихъ остатковъ архитектуры и одна изъ древнѣйшихъ памятниковъ Христіанства въ Германіи, къ началу коей относится столько чудесныхъ преданій, и которая до сихъ поръ не была окончена, хотя постройка оной начата въ 1248 г., благодаря ревности теперешняго Прусскаго Правительства ко всему тому, что касается искусства, будетъ теперь совсѣмъ окончена. Долгое время происходили споры въ Королевскомъ Советѣ публичныхъ зданій по вопросу, должно ли эту церковь, покрытую только временною кровлею, основанною на колоннахъ также временныхъ, доводить до настоящей высоты предначертанной первоначальнымъ планомъ, или уменьшить ее въ половину или треть; къ счастью первое предположеніе утвердилось въ Советѣ и утверждено Правительствомъ. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ поручилъ окончаніе Кельцкой каведры Г-ну Шивкелю Придворному Архитектору и члену Королевской Академіи изящныхъ искусствъ.

— Пишутъ изъ Лемберга отъ 30 Іюня: Публика наша очень обрадована, узнавъ, что Имп. Корол. Камергеръ Гр. Скарбекъ предположилъ пожертвовать все свое имѣніе и употребить все усилія для учрежденія въ городѣ Лембергъ заведенія для бѣдныхъ и сиротъ, какъ самаго нужнѣйшаго, каковаго до сихъ поръ въ Галиціи не было. Для достиженія сей цѣли предположено воздвигнуть зданіе на Францисканской площади, въ которомъ могли бы помѣститься 400 чел. бѣдныхъ и боосиротъ и тамъ обучаться наукамъ примѣненнымъ ко всякому роду мастерства. На учрежденіе же и содержаніе сего заведенія онъ предназначилъ не только все свое имѣніе въ обводѣ Стрыйскомъ, Бржежанскомъ и Коломыйскомъ, состоящее изъ трехъ мѣстечекъ и тридцати селеній, не только театр и всѣ строенія къ сему принадлежащія, но даже всякое имущество какое имѣетъ и когда либо будетъ имѣть, назначая сіе заведеніе полнымъ своимъ наследникомъ.— Подобнымъ образомъ слѣлалъ и Станиславъ Броновскій помѣщикъ въ Галиціи, неутомимый собиратель ученыхъ предметовъ, предлагая упомянутому заведенію свои собранія, состоящія изъ книгъ, картинъ, минераловъ и другихъ вещей или историческихъ памятниковъ.

— За 60 лѣтъ назадъ 30 Мая 1778 Вольтеръ умеръ въ Парижѣ въ домѣ лежащемъ въ набережной улицѣ, которая и теперь называется его именемъ. Свято исполнено послѣднее его желаніе, чтобы комната, въ которой онъ скончался, была вездѣ запѣрta и запечатана и непрежде отворена какъ по истеченіи 50 лѣтъ. Такое запрещеніе дало поводъ къ многочисленнымъ догадкамъ; вообще полагали, что тамъ находятся любопытныя рукописи Вольтера; говорили даже, что въ этихъ сочиненіяхъ содержится предсказаніе происшествій случившихся послѣ смерти сочинителя чрезъ полвѣка. Прежнее жилище Вольтера открыто уже съ 1828, но рукописи которыя надѣялись отыскать вовсе еще не найдены.

— Въ Вилла Симонетта близъ Медіолана, есть очень примѣчательное эхо. Пистолѣтныи выстрѣлъ повторяется въ немъ 80 разъ. Наполеонъ часто ѣздилъ туда и, стреляя изъ пистолета, и почиталъ это самымъ чрезвычайнымъ явленіемъ въ мірѣ. (G. C.)

Tym sposobem, przy odnawianiu wody, wyciąga się z drzewa cały sok roślinny, który przyciąga wilgoć i owady. Dziurki, któremi sok płynie, w drzewie rosnącym, to jest: włókno, stanowiące właściwie istotę drzewną, wypróżniwszy się i wychłszy, zżyma się ciasniej, i drzewo staje się mięszszem, dla wilgoci już nieprzystępnem. Z sosny wychodzi na wierzch smoła, która może być do czegokolwiek użyta. Po wywarzeniu, drzewo może być wysuszone albo na powietrzu, w dniach letnich w cieniu, albo nad samą parą tejże wody wrzącej, w której następnie deski będą się wywarzały. Ale dla tego potrzebny jest osobny aparat z blachy metalicznej, wymagający rysunku.

Wywarzenie osmiu arszynowej deski kosztuje ze sporządzeniem naczyń od 40 do 50 kopiejek. Można drzewo (w deskach albo inaczej) wymaczać w ciekącej wodzie, przez połowę lata, a drugą suszyć pod powiecią. Deski będą lepsze od zwyczajnych; ale nigdy z wywarzanemi nie mogą się równać. (Z Sibir. Gaz. Guk. N. 14).

Słoma od ognia zabezpieczona.

Doświadczenie stwierdziło, iż słoma, rozciekiem wapna lub zwyczajnym ługiem nasyciona, czyli w takich wymoczona, nie przypuszcza do siebie ognia, zatem spalona być nie może. Odkrycie to szczególnie dla włóścian jest bardzo ważnem.

— Wspaniała Katedra w Kolonii, jeden z najpiękniejszych zabytków Architektury, i jedna z najdawniejszych pamiątek chrześcijaństwa w Niemczech, do początku której tyle przywiązanych jest cudownych podań, a która dotąd nieukończoną pozostała, chociaż jej budowę jeszcze w roku 1248 rozpoczęto, ma być teraz zupełnie ukończona; dzięki gośliwości, z jaką Rząd Pruski zajmuje się wszystkim, co się sztuk pięknych dotyczy. Toczyły się długo i żwawe spory w Krolewskiej radzie budowl publicznych, nad zapytaniem: czyli nawa tego kościoła, pokryta tylko tymczasowym dachem, który spoczywa na kolumnach, podobnież tymczasowych, ma być doprowadzona do całej wysokości zakreślonej pierwotnym jej planem, czy też ma być znizona o połowę lub o trzecią część? Szczęściem pierwsza propozycja utrzymana się w radzie i została przez Rząd zatwierdzoną. Minister Spraw Wewnętrznych poruczył dokonanie katedry Kolonńskiej Panu Schinkel, Architektowi dworu i Członkowi Akademii Krolewskiej sztuk pięknych.

— Donoszą ze Lwowa, pod d. 30 Czerwca. Publiczność nasza mocno zachwyconą została, dowiedziawszy się, iż Hrabia Stanisław z Habdanków Skárbek, C. K. Szambelan, cały swój majątek i wszelkie usłowania swoje, zamierzył poświęcić na założenie w mieście Lwowie, instytutu dla ubogich i sierot, jako najpotrzebniejszego ustanowienia, na którym dotąd w Galicyi zbywało. Aby ten cel osiągnąć, deklarował się wzniesić gmach na placu Franciszkańskim, w którymby 400 ubogich, a 600 sierot umieścić się i w nim zatrudnienie i nauki do rzemiosł wszelkiego rodzaju zastosowane, pobierać mogło. Na założenie zaś i utrzymanie tej fundacyi, przeznaczył prawo-mocnym aktem, nie tylko wszystkie swoje w obwodzie stryjskim, brzeżańskim i kołomyjskim, leżące dobra, z trzech miasteczek i trzydziestu wiosek składające się, nie tylko teatr i zabudowania wszelkie do tego należące, ale oraz wszystek majątek, jaki tylko ma i kiedyś mieć będzie; zakład ten uniwersalnym swoim stanowiąc spadkobiercą.— Podobnież postąpił Stanisław Wronowski, dziedzic dóbr w Galicyi, niezmarowany przez całe życie swoje zbieracz rzeczy naukowych, ofiarując zakładowi wspomnianemu, zbiory swoje, składające się z książek, malowideł kruszców i innych rzeczy, lub pamiątek historycznych.

— Lat temu sześćdziesiąt, 30 Maja 1778, Voltaire umarł w Paryżu, w domu położonym na ulicy nadbrzeżnej, która i dziś imię jego nosi. Świątce wypełniono jego ostatnią wolą, iżby apartament, w którym życia dokonał, był zewsząd zamknięty, opieczetowany i nie wcześniej, jak po 50 latach otworzony. Taki zakaz dał powód do tysiącznych domysłów; powszechnie mniemano, iż się tam znajdują ciekawe rękopisy Voltaire'a; rozgłoszono nawet, iż te pośmiertne dzieła zawierają przepowiednię wypadków, zaszłych przez półwieku od śmierci autora. Dawne mieszkanie Voltaire'a otwarte już jest od 1828 roku, lecz spodziewane rękopisy dotąd się jeszcze wynaleźć nie dały.

— W Villa Simonetta, pod Medyolanem, jest bardzo godne uwagi echo. Wystrzał pistoletowy powtarza się w nim do 80 razy. Napoleon często tam przyjeżdżał i strzelał z pistoletu i miał to echo za rzecz najdziwoczejniejszą w świecie. (G. C.)